

koſte nogle Millioner. Hvad det første angaar, Anlægget af Havnen ved Skagen, var det en Anke, ſom blev rejſt i Fjor af mange, ogsaa af mig, at ſkulde der gøres noget ved Veſtkysten — og vi vare aldeles ikke imod at gøre noget ved Skagen, det maa det ærede Medlem for Frederikshavn (Madsen) endelig ikke tro — ſaa syntes vi, at naar Anlægget ved Skagen ſkulde koſte henved 3 Mill. Kr. efter Miniſterens Forſlag, vilde vi ſlet ikke kunne ſe nogen Ende paa, hvad det vilde koſte, inden vi kom helft ned ad Veſtkysten ogsaa paa andre Steder. Det, der blev anket over, var altsaa, at det vilde blive for dyrt. Ved dette Forſlag har den højtærede Miniſter imødekommet os, idet Anlægget af Fiſkerihavnen ved Skagen er 1² Mill. Kr. billigere end det, der fremkom i Fjor, men jeg vil haabe, at vi ved indgaaende Drøftelse og velvillig Behandling fra alle Sider ville kunne komme endnu længere ned. Jeg har i mange Aar ſiddet ſom Medlem af Finansudvalget og har gentagne Gange været Vidne til, hvorledes Deputationer af Skagens Fiſkere ere komne til Finansudvalget og have bedt og bønſældet om, at der maa blive gjort noget for dem. Jeg har ogsaa faaet det beſtemte Indtryk, at der ikke er noget Medlem i Finansudvalget, ſom ikke finder, at der ogsaa burde gøres noget for diſſe udmærkede Mænd ved Skagen; men diſſe Mænd have udtalt, at naar de fik noget, ſom koſtede lidt mindre end 1 Mill., vilde de være fornøjede og vilde kunne redde ſig. Jeg er ganske viſt ikke ſagkyndig i dette Stykke, men mener dog, at jeg bør nævne dette.

Jeg vil pointere, hvad jeg allerede udtalte i Fjor, at jeg ikke er imod, at vi faa noget gjort ved Skagen. Men jeg er imod, at vi gøre ſaa meget ved Skagen, at det vil forhindre Opfyldelsen af andre berettigede Krav. Hvad der nu foreligger, — altsaa ikke alene Forſlag vedrørende Skagens Havn, men ogsaa de andre Ting, jeg nævned — er, om jeg ſaa maa ſige, første Rate af, hvad der ſkal komme, og den alene vil koſte over 5 Mill. Kr. I Anmærkningerne ſe vi, at Miniſteren antyder en hel Del andre Foranſtaltninger, ſom have berettiget Krav paa at komme med. Han nævner der i anden Række — naar vi regne det foreliggende for at være første Række — Forholdene ved Ringkøbing Fjord, baade ved Nymindegab og ved Gennemskæringen. Paa de Steder er der ikke alene Tale om Fiſkeriinteresser, men i høj Grad ogsaa om Landbointeresser, og alle, der have Forſtaaelse

af Landbruget og have været med ved forskellige Lejligheder til at ſe paa Forholdene — der har jo ogsaa været Lejlighed dertil i tidligere Tid — ville indrømme med mig, at der her er meget ſtore Landbointeresser paa Spil. Men nu er det ſaa, at ved Ringkøbing Fjord har man grumme ondt ved at blive enig om, hvad der ſkal gøres. Da vi vare ude paa Aaſtedet og diskuterede — den ærede Miniſter var meget intereſſeret i at høre paa en lang Diskuſſion, ſom foregik ude paa en Klit, mellem diſſe Folk fra Nymindegab om Forholdene derude ved Skernaa og ved Gennemskæringen — erfarede vi, at der ogsaa derfra vilde komme Krav, men de ere ikke færdige med deres Overvejelſer; de Krav ville først komme frem senere. Endelig for det tredje ſiger Miniſteren i Slutningen af Anmærkningerne, at der ogsaa senere vil blive Tale om Moleanlæg ved Hirtshals. Der er, ſom bekendt, en Mole ved Hirtshals; den har viſt ſig praktiſk og nyttig og gør Gavn, uagtet Bekoſtningen har været forholdsviſ lille — og endvidere om at faa noget gjort ved Fiſkerihavnen ved Tyborøn og ved Tyborøn-Kanalen. Den ærede Miniſter lader os altsaa vide, at vi kunne vente os diſſe Ting, og det høje Ting vil kunne forſtaa, at der her er Tale om Tusinder af vore Landsmænds Interesser og om mange Mill. Kr., førend vi blive færdige med denne Række Projekter — og de ere viſtnok berettigede for de allerſteſte Vedkommende.

Denne indviklede Sag kommer jo ſaa tidlig i Aar, at vi vel i alt Fald kunne faa begyndt paa at opfylde nogle af de Krav, ſom med Rette ſtilles fra Befolkningen i diſſe Egne. Men ſom Rigsdagsmand for Ribe føler jeg mig brøſtholden — i alt Fald indtil jeg har hørt den ærede Miniſters Svar — ved dette Forſlag alene. Vi begyndte ved vor Undeſøgelse af Forholdene derovre i Ribe, hvorfra der navnlig ogsaa foreligger Krav om noget, ſom i finansiell Hendeende i Modsætning til det her foreliggende er grumme lille. Ogsaa i Veſtkyſthavnekommiſſionen ere Forholdene ved Ribe undeſøgte, og der er afgivet en i det hele og ſtore ret velvillig Betænkning deſangaaende. Nu fik jeg det beſtemte Indtryk, da de Herrer med Miniſteren i Spidsen i Sommer vare i Ribe, at der mulig var Velvillie til Stede baade fra Udvalgets Side og fra Miniſterens med Henſyn til at faa noget gjort derovre. Det kan jo være — det er derom, jeg spørger — at den ærede Miniſter opfatter det ſaaledes, at